

No, fakt!!! Fakt, fakt! Ještě i ráno byla Tali stejně hodná, jako to předchozí odpoledne. Ovenčeni Brtníkem a s nacpanejma pupkama se ráno vyvalovali na peleších, dokud jsem nevstala. To mě přepadli a předháněli se, kdo mě víc zablemtá. Prima probuzení ☹ . U Rumíčka umocněný tým, že se stihnul v procesu vítání věnovat i napájení, takže tu kušnu měl celou mokrou. Takže jasně, já jsem musela být mokrát taky. Mokřý razítko na zadku je po ránu velmi účinný životabudič ☹☹ . Lepší než kafe ☹ .

Zcivilizovala jsem se a vyrazila. Nejdřív s Tali, ať mám rezervu, kdyby něco. Rumíček se vyvalil přes oba pelíšky a šel dotloukat ještě tak dvě hejna špačkůch. Taštička s pamlsky byla tentokrát nabitá samou lůůkcusností. Okraje od pizzy, kterou jsem měla na společném obědě s kamarádkou Brůt a nakrájený rohlíčky, co jsem večer koupila. Dle Tali, samá delikateska. Odchod byl tentokrát trochu hlučnější ☹ . Neb jsem si zapoměla doma klíče a musela zvonit na Brtníka, který byl zcela výjimečně tou dobou ještě doma, huf. To bylo štěstí, jinak jsem byla v trablech. No jenže, že jo. Podle Tali uuuuž se mělo jít, vona hrozně chtěla už seběhnout ty schody, sednout a.... dostat kousek pizzy, nebo rohlíku a já byla za Zdržovačku ☹ . Nevydržela to, přepralo jí to. Musela si zablafat a roztancovala se. Naštěstí se nechala obratem taky i uklidnit. A pak už se dočkala konečně toho, že mohla seběhnout ty schody a dostat tu dobrůtku.

Okraj z pizzy - tooo je výýýbornost delikatesní, hmmm mňáám. Takže? Takže pro to je schopna jedna se i trochu ovládat a sejít na volno pěkně schody před domem, i když pod nima prochází Douí. Ten, když zjistil, kdo na tý podestě je, značně přidal do kroku, jen aby se jí vyhnul ☹☹ . A hned za Douím následovala Miunka-obří kříženka se svým pidipartáčkem. Ten Tali miluje, takže mohlo dojít k družbě. Miunka je přes svou velikost plašánek a nikdy neví, jestli se bojí, nebo by si holky mohly hrát. Tak zpravidla zařve hlasem mocným . Páníček mě dostal hláškou směřovanou k Tali: "Ty jo, tak vona už se docela zklidnila, co?" . "No pro teď jo. " odpověděla jsem, "Ale je to tak nějak dočasný, jak ji znám. " Nicméně mě to potěšilo, že někdo tu změnu vnímá taky, že si to jen nenamlouvám.

Zašly jsme na louku a rozběhnutá Talinka se hezky vrátila od cesty k rybníčkům, když jsem zavolala, že jdeme tady. A nasměrovala jsem nás o kousek dál. Tam si musela prošmejdit křoví a seběhnout dolů k potůčku a.... do křoví za tím prokletým posledním panelákem. Ale během vteřiny letěla zpátky. Myslím, že tenokrát ji tam zaválo to, že tam poskakovaly straky, než bufetění. Každopádně sama od sebe letěla a koukala, co já na to. Enem sem se

pohoršeně zatvářila a když pak šla vedle mě, moc jsem ji pochválila a odměnila. Pak jsme se šly honit a taky jsem tady prvně zkusila, ešivá mi nevokáže pupík takhle venku na place. Vokázala, paráda. Moc jsem jí ten její flekatej pupek vychválila a poňuchala jí a šly jsme se podívat, jak nám to půjde podél těch balkonů naproti našemu baráku. No, hezky nám to šlo, úplně perfektně. Tali celou dobu pěkně po chodníku.

Pak teda zblejskla Barču ☐ ☐ . Já si nevšimla, že Barča zrovinka pracuje na pevných hovnotách a tak jsem Tali nezastavila. Barče se pochopitelně nelíbilo, že jí Fleky nedaj pokoj ani když kadí a vokázala jí ty žoubky co má žahnutý naholu ☐ ☐ . Nedivím se jí, naopak, takže Tali si vyslechla svoje. A já zamířila k předním vchodům toho protějšího domu, protože chci, aby se učila chodit klidně i tam, kde už nějaký ten malý provoz je. Tali se začuchala na trávníku a.... kupodivu toho nevyužila k tomu, že poběží jinam, než jdu já, ale na zavolání supově přilítla. Žiš, to sem dycinky pak taková radostná! ☐ Ale asi chápete, že jo? Celou dýlku domu řapala vedle mě a dělala kontaktního psa. Jasně, že se pizza sypala. Občas proloženo rohlíkem. Došly jsme na roh a já nabídla závody na podestu. JOOOOOOO! Vypálila a řítla se vpřed. Přednedávnem by to v tom letu stočila doleva a vlítla by pod ty balkony. Pro teď byl závod důležitější ☐ . Jako vítězi jí připadla pochopitelně výhra v podobě plný hrsti dobrůtek.

Doma došlo k výměně a my si vyšli s Rumíčkem a balonkem. Ovšem nejdřív měl Rumíček velký úkol. Potřebovala jsem vyhodit papírovou krabici od nákupu. A přece se s tím nebudu tahat já. Mám psa pracovního plemene? Mám. Tak ať taky pracuje. Dostal krabici a šlo se ke kontejnerům. Pobavil tím paní, co šla do práce a udivil tím frbulíka, co šel na procházku. Zná pejsky co maj placatý čumáčky, ale pejsky, co maj místo čumáku krabici, to teda neznal ☐ . Takže se podezíravě zadíval a pak šel obloučkem radši stranou. My došly ke kontíku, já vyhodila krabici a šlo se procházkovat. A trochu balonkovat. A taky se trochu družit, protože jsme potkali nejdřív toho "nebezpečného" ☐ kavalíra , kterej občas už tak nebezpečnej prej zasejc nejni ☐ a pak dvě feňule jorkšíra. A!! Pak taky páníka, co šel do práce.

No to jsme ho museli jít vyprovodit. To se rozumí samo sebou! Pořád někoho vyprovázíme, a to by bylo, abychom nešli taky s ním. Rumíček byl radosten. Ponejprv, když jsem mu ukázala, kdože to jde támhle proti nám a poté, že ho budem doprovázet. Ukázali jsme páníkovi, jak hrajeme na honěnou kolem zábradlí a Rumíček se samou radostí rozkvokal. Došli jsme k tramvaji a pak už jsme my dva zase zamířili domů. Neb hola hola, prasée

volááá. Došli jsme k zadnímu vchodu a nařikání veliký se ozývalo z našeho balkonu □ . Zvednu hlavu a co to nevidí oko mé? Balkon je pln fleků jakýchsi □ □ . Prvně v životě měla Tali k dispozici sama celej byt! Páníček mě touhle odvahou udivil □ . No! Kupodivu z něj neudělala kůlničku na dříví, ale jak jsem poté zjistila, pouze se uvelebila na gauči v zadním pokoji. Pod deštníkem, který tam byl na uschnutí. Asi aby se chránila před slunečními paprsky ,či čo □ . A nebo zevlovala na balkoně,jako teď, když jsme se vraceli. U dveří nás přepadla jak velká voda, jak kdybychom sto let byli na procházce.

Dobrá bylo tohle ráno, dobrý, fakt.